

Hana Skočková

Jak Jarin z JARu k nevěstě a rodokmenu přišel

Byl jednou jeden moravský chasník, který od dětství žil s rodiči v Jižní Africe. Měl výborné zaměstnání, dům, dvě (možná tři) auta, ale něco mu chybělo. Neměl ženu ani děti. Manželství s Afrikánkou (potomkyní Búrů) po několika letech skončilo rozvodem. Jeho energická maminka - spolužačka mého manžela - rozhodla: „Vezmeš si Češku a já ti jí seženu“. Okamžitě začala jednat. Při svých četných návštěvách Česka začala rozhazovat sítě. Nemůže to být ledajaká Češka na inzerát, jen spolehlivá kvalita na doporučení příbuzných či známých. Jako cílovou prémii za dodání nevěsty vyhlásila výlet do Jihoafrické republiky včetně letenek. Nebyli jsme sami, kdo začali jednat. Dodali jsme dceru jednoho známého, vnučku dalšího, ale úspěch se nedostavil, ani maminiční příbuzní se svými nabídkami neuspěli.

Až zapracovala náhoda. Nebo osud? Za teplého tropického večera v hotelu v Keni při klábosení s dalšími Čechy jsme zmínili, že sháníme nevěstu do Jižní Afriky. „Já bych o jedné věděla“, prohlásila jedna z dam. Její kamarádka B. B. je vysokoškolsky vzdělaná, umí jazyky, je pěkná a teď je zrovna sama, věkem by se také hodila. Na první schůzku šla maminka, která přiletěla v předstihu a mne vzala sebou.

B. B. se jí zalíbila, já jsem slečnu obdivovala, že s klidem i se smíchem prošla křížovým výsledkem, kdy jsem skřípala zuby za ni. Za pár dnů přiletěl Jarin a jiskra zřejmě přeskočila. Začal létat do Česka aspoň na pár dnů mnohem častěji, tu poslal květiny, jindy zase čokolády a po několika měsících letěla B. B. na tři týdny do Afriky.

Když se vrátila nadšená a se zásnubním prstenem, Jarinova maminka nám zavolala, na kdy nám má poslat letenky. Jsme zvyklí cestovat za své, letenky jsme si obstarali sami, ale strávili jsme příjemné dva týdny v Jižní Africe a malém černošském království Svazijsku. Lámali jsme si hlavu, co přivést našim hostitelům, kteří vše mají a jezdí každou chvíli do Česka. Napadlo mne vypracovat jako dárek maminčini rodokmen. Pro nedostatek času měl daleko do dokonalosti, ale překvapení a úspěch u obdarovaných předčily mé očekávání.

Rod Otáhalů byli poctiví Hanáci z regionu kolem Prostějova. Nejstarší **Josef Otáhal** narozený kolem r.1740 žil v Melkově. Jeho nejmladší syn **Pavel Otáhal** (*1776) se přženil do Přemyslovic čp. 8, když si vzal Marianu (*1774, +1812), dceru Bernarda Komínka. Z šesti dětí jen dvě přežily, statek zdědil syn František (*1801).

Jako vdovec si **Pavel Otáhal** vzal **Annu Spáčilovou** (*1791) z Přemyslovic čp. 66, s kterou měl dalších sedm dětí. Nejmladší **Karel Otáhal** (*1823) odešel s první manželkou Františkou r. Lužnou (*1830) do Pěčína. Když mu tam zemřela, vzal si roku 1867 **Marii r. Kolářovou** (*1831), s kterou měl syna Ignáce *1872.

Ignác Otáhal (*1872) byl pekařem ve vsi Štípa na Zlínsku, odkud pocházela jeho manželka **Aloisie Adamcová** (*1870, +1949). Narodily se jim tam tři děti.

Nejstarší z nich **Alois Otáhal** (1897-1987), pekař ve Štípe, byl Jarinův dědeček z matčiny strany. Vzal si **Marii r. Velikovskou** (1905-1988) z Kostelce u Zlína.

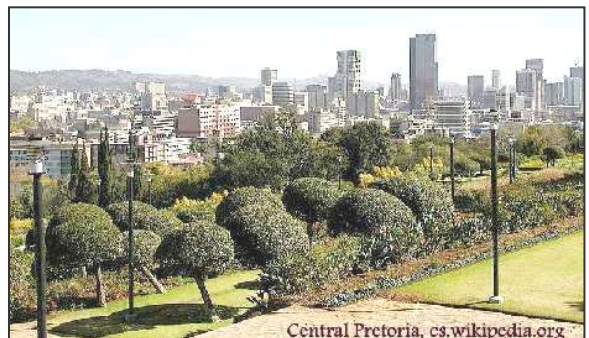
Rod Velikovských pocházel z nedaleké vesnice Hvozdná na Zlínsku, kde byl **Martin Velikovský** rychtářem. Ale už předtím museli přijít z nedaleké vsi Veliková, podle které získali příjmení.

Jeho syn, také **Martin** (1745 - 1798), byl domkářem v Hvozdné čp 4. S manželkou **Alžbětou Nováčkovou** (*1750) měl pět dětí.

Nejstarší syn **Josef Velikovský** (*1779) si vzal r. 1799 o 8 let starší **Františku Hvozdenskou** (1771 - 1825) z Hvozdné čp 11. Měli šest dětí, jejich páté dítě **Anna** (*1810) byla matkou nemanželského syna **Jana Velikovského** (*1834). Ten se přestěhoval do Kostelce čp. 74, s první manželkou Annou Šefčíkovou, dcerou podsedníka z Malého Lukova měl dvě děti, s druhou ženou **Josefou Kučerovou** (*1844) dalších devět, z nichž šest zemřelo.

Jedním z nejmladších byl **Alois Velikovský** (1880-1954), obuvník v Kostelci. Roku 1901 se oženil s **Marianou Šamburkovou** (*1881). Jejich dcera **Mariana Velikovská** (1905-1988) se provdala za Aloise Otáhala a byla to Jarinova babička.

Každý správný příběh má končit svatbou. Jarin a B. B. se vzali 12. dubna 2013 v Pretorii v Jižní Africe. Jako svatební dar od nás dostali rodokmen tatínka. Pretoria je od r. 2005 součástí aglomerace Tshwane. Leží v provincii Gauteng v Jihoafrické republice. Je to jedno ze tří hlavních měst Jihoafrické republiky (další dvě jsou Kapské Město - sídlo zákonodárné moci a Bloemfontein - sídlo soudní moci). Jako sídlo moci výkonné je však běžně považováno za město hlavní.

Central Pretoria, cs.wikipedia.org